

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 4C/258/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7613205758
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Ernestová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2015:7613205758.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudca JUDr. Alena Ernestová, v právnej veci navrhovateľa CD Consulting s.r.o., so sídlom v Prahe, Politických vězňů 1272/21, Nové Město, Praha 1, IČ : 26 429 705, zastúpený Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, proti odporkyňi: B. P. C.. XX.XX.XXXX, S. U. XXX, o zaplatenie príslušenstva pohľadávky takto

rozhodol:

Návrh navrhovateľa zamietá.

Účastníkom náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ podal na tunajšom súde návrh, ktorým žiadal, aby súd zaviazal odporkyňu zaplatiť zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne zo sumy 915,01 eur od 20.3.2011 do 8.5.2011, čo predstavuje sumu 114,38 eur, zo sumy 817,01 eur od 9.5.2011 do 8.11.2012, čo predstavuje sumu 1 123,38 eur, 6 % ročný úrok zo sumy 915,01 eur od 2.5.2011 do 8.5.2011, čo predstavuje sumu 1,06 eur, zo sumy 817,01 eur od 9.5.2011 do 8.11.2012, čo predstavuje sumu 74,07 eur, zmenkovú odmenu vo výške 1/3 % zmenkovej sumy teda 3,05 eur a náhradu trov konania. Návrh na uplatnenie pohľadávky podal podľa článku 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. V časti „údaje o pohľadávke“ navrhovateľ uviedol, že ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú vystavila odporkyňa dňa 11.6.2010 na zmenkovú sumu vo výške 915,01 eur, pričom sa zaviazala aj k úhrade zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne od 20.3.2011. Indosovaná zmenka je vistazmenkou opatrenou doložkou „na platenie predložiť v lehote štyroch rokov od vystavenia“. Zmenka bola vystavená dňa 11.6.2010 na uvedenú sumu, pričom do jej textu bol poňatý záväzok odporkyne zaplatiť túto zmenku pri predložení na rad zmenkového veriteľa spolu so zmenkovým úrokom 0,25 % denne od 20.3.2011. Za miesto splatenia bolo určené sídlo prvotného zmenkového veriteľa. Indosant predložil zmenku k zaplateniu, pričom vystaviteľ doposiaľ zaplatil 1 030,45 eur, z toho na zmenkovú sumu 915,01 eur a na úroky 115,44 eur. Keďže zmenková listina je opatrená doložkou „bez protestu“, indosant nenechal vyššie uvedené skutočnosti zistiť verejnou listinou.

Navrhovateľ je obchodnou spoločnosťou so sídlom na území Českej republiky, odporca ako fyzická osoba, ktorá má bydlisko na území Slovenskej republiky a žalovaná zmenka bola vystavená na území Slovenskej republiky, kde je aj platobné miesto. Navrhovateľ určil ako príslušný súd, súd podľa bydliska odporcu v zmysle článku 25 ods. 1 písm. a/ Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu.

Po podaní návrhu, tunajší súd postúpil vec Okresnému súdu Košice I podľa § 9 ods. 1 O.s.p., § 87 písm. d/ O.s.p., § 10 ods. 1, 2 zákona č. 371/2004 Z.z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a v

zmysle článku 19 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Okresný súd Košice I vyslovil nesúhlas s postúpením veci a predložil vec na rozhodnutie Krajskému súdu v Košiciach. Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 2Ncb/9/2013-18 zo dňa 20.6.2013 vyslovil, že nesúhlas Okresného súdu Košice I s postúpením veci je dôvodný. V odôvodnení tohto uznesenia dospel k záveru, že v prejednávanej veci je príslušný na prejednanie veci v prvom stupni Okresný súd Spišská Nová Ves podľa § 84 O.s.p. a § 87 písm. f/ O.s.p. z dôvodu, že odporca má bydlisko v obvode tohto súdu. V odôvodnení ďalej uviedol, že v danej veci i keď predmetom konania sú nároky zo zmenky, jedná sa o zabezpečovaciu zmenu nároku zo spotrebiteľskej zmluvy a preto sa stotožnil s právnym názorom Okresného súdu Košice I, že platnosť zmenky bude treba posúdiť nie len podľa zákona zmenkového a šekového, ale aj podľa zákona o spotrebiteľských úverov, ktorý upravuje podmienky vystavenia zabezpečovacej zmenky na zabezpečenie nárokov zo spotrebiteľských úverov.

Po vrátení veci tunajšiemu súdu bolo vo veci rozhodnuté rozsudkom sp. zn. 4C/258/2013-39 dňa 13.2.2014 bez nariadenia pojednávania. Uvedeným rozsudkom súd návrh navrhovateľa zamietol poukazujúc na článok 4 ods. 4 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu z dôvodu, že pohľadávku navrhovateľa považoval za zjavne neopodstatnenú a návrh za neprípustný. Proti rozsudku bolo zo strany navrhovateľa podané odvolanie, o ktorom rozhodoval Krajský súd v Košiciach. Odvolací súd uznesením sp. zn. 3Co 704/2014-69 zo dňa 8.6.2015 zrušil rozsudok a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V odôvodnení Krajský súd v Košiciach uviedol, že tunajší súd nesprávne aplikoval článok 4 ods. 4 Nariadenia a nesprávne postupoval, keď nepoužil jeho článok 5 a nasledujúce. Odvolací súd ďalej uviedol, že aj v konaní podľa Nariadenia musí byť zabezpečená ochrana práv spotrebiteľa a správne preto postupoval súd, ak posudzoval uplatnenú pohľadávku aj z hľadiska ochrany spotrebiteľa.

Uviedol tiež, že zmenky, ktorými sa zabezpečujú spotrebiteľské úvery, musia spĺňať okrem všeobecných náležitostí podľa zákona č. 191/1950 Sb. ešte aj ďalšie (osobitné) náležitosti ustanovené zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a preto platnosť zmenky je potrebné skúmať aj z týchto hľadísk, či nejde o absolútne neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a následne aj so zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, ktorý s účinnosťou od 1.1.2011 (§ 17 v znení účinnom do 30.4.2014) zabezpečenie spotrebiteľského úveru zmenkou úplne vylučuje. S účinnosťou od 1.5.2014 tento zákaz je zakotvený v § 5a zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a vzťahuje sa na splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy všeobecne.

Podľa článku 5 ods. 2 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, bolo odporkyňi resp. jej opatrovníkovi zaslané tlačivo C na odpoveď, ktoré mu bolo doručené dňa 23.7.2015, na ktoré však nereagoval.

Podľa článku 5 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, je európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu v zásade písomné. Ak to súd považuje za potrebné alebo ak to požiadala niektorá zo strán, nariadi pojednávanie. Vzhľadom k povahe uplatnenej pohľadávky navrhovateľom, povahe vystaviteľa zmenky (pôvodne oprávneného zo zmenky), ktoré nasvedčovali tomu, že zmenka vychádzala resp. zabezpečovala pôvodne nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, súd považoval nariadenie pojednávania za potrebné a vo veci nariadil pojednávanie na deň 11.9.2015. Pojednávanie vo veci súd považoval za potrebné aj za účelom vykonania ďalšieho dokazovania oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to exekučným spisom tunajšieho súdu a umožnením účastníkom vyjadriť sa k týmto dôkazom s poukazom na ustanovenie § 123 O.s.p., pričom nebolo možné vzhľadom na povahu tohto listinného dôkazu uvedené zabezpečiť iným spôsobom než nariadením pojednávania vo veci.

Pojednávanie bolo nariadené na 11.9.2015, navrhovateľ prevzal predvolanie dňa 14.8.2015, u opatrovníka odporkyne doručenie predvolania bolo preukázané dňom 14.8.2015. Navrhovateľ a jeho právny zástupca sa na pojednávanie nedostavili, lehotá na prípravu na pojednávanie bola zachovaná, preto súd podľa § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v ich neprítomnosti.

Na pojednávanie sa dostavila priamo odporkyňa, preto súd uznesenie o ustanovení opatrovníka odporkyňi zrušil, lebo pominuli dôvody, pre ktoré bol ustanovený. Odporkyňa uviedla, že nie je ochotná

uhradiť žalovanú sumu, lebo úver má splatený a nie si je vedomá skutočnosti, či podpisovala zmenku. Nikto jej nič nedal prečítať, iba podpisovala listiny predložené na podpis. Inštitút zabezpečovacej zmenky jej nebol známy.

Súd vykonal dokazovanie, vypočul odporkyňu, oboznámil sa s listinnými dôkazmi a to zmenkou zo dňa 11.6.2010, obsahom spisu tunajšieho súdu 4Er/767/2012 a zistil tento skutkový stav:

Navrhovateľ na osvedčenie svojho nároku predložil zmenku vystavenú odporcom dňa 11. júna 2010 s nasledovnými údajmi:

Označenie: jedná sa o zmenku

Číslo zmluvy: XXXXXXXXX

Meno, priezvisko, rodné číslo a podpis vystaviteľa - odporcu

Miesto vystavenia: v S.

Dátum vystavenia: 11. júna 2010

Zmenková suma: 915,01 eur

Vyhlasenie vystaviteľa: zaplatím za túto zmenku pri predložení na rad: POHOTOVOSŤ s.r.o., IČO: 35 807 598, Pribinova 25, 811 09 Bratislava sumu deväťstopätnásť eur 1 centov a zmenkový úrok 0,25 % denne od 20. marca 2011

Splatené: POHOTOVOSŤ s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava

Doložka: „bez protestu“, „na platenie predložiť v lehote štyroch rokov od vystavenia“

Na rube zmenky sa nachádza indosament (rubopis), ktorým bola zmenka prevedená na navrhovateľa.

Súd riadiac sa právnym názorom súdu vyššieho stupňa, prednostne posúdil nárok navrhovateľa podľa spotrebiteľského práva, aby mohla byť spotrebiteľovi poskytnutá ochrana.

Z obsahu exekučného spisu tunajšieho súdu 4Er/767/2012 zistil, že spoločnosť Pohotovosť s.r.o. ako oprávnený v exekučnom konaní podala návrh na vykonanie exekúcie proti odporkyňi B.Y.P. ako povinnej na vymoženie istiny 932,45 eur s príslušenstvom. Exekučným titulom v tomto prípade bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu SR 05328/11 zo dňa 12.7.2011. K žiadosti o udelenie poverenia bola okrem návrhu oprávneného predložená aj zmluva o úvere č. XXXXXXXXX zo dňa 11.6.2010 a všeobecné podmienky poskytnutia úveru. Zmenka predložená nebola.

Z uznesenia tunajšieho súdu č.k. 4Er/767/2012-11 zo dňa 4.10.2012 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola zamietnutá právoplatne k 2.4.2013 a následne uznesením zo dňa 15.4.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť 7.5.2013, exekučné konanie zastavil. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 05328/11z 12.7.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 1.8.2011 a vykonateľnosť 4.8.2011. Odporkyňa bola zaviazaná zaplatiť pôvodnému veriteľovi Pohotovosť s.r.o. istinu 932,45 eur so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne zo sumy 817,01 eur od 10.5.2011 do zaplatenia, zákonným úrokom 6 % ročne zo sumy 817,01 eur od 10.5.2011 do zaplatenia a trovy rozhodcovského konania 267,84 eur.. Rozhodcovský súd rozhodol na základe zmenky vystavenej dňa 11.6.2010, ktorou účastníci zabezpečili svoj záväzkový vzťah zo zmluvy o úvere. Blankozmenku vyplnil oprávnený bez existencie dohody o vyplnení zmenky, keďže takáto dohoda vôbec nie je súčasťou všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré majú tvoriť súčasť zmluvy o úvere. Exekučnému súdu bola predložená aj zmluva o úvere č. XXXXXXXXX zo dňa 11.6.2010, uzavretá medzi Pohotovosť s.r.o. ako veriteľom a odporkyňou ako dlžníkom, na základe ktorej bol odporkyňi poskytnutý úver vo výške 600 eur, podľa zmluvy na výkon povolenia. Odporkyňa sa zaviazala vrátiť veriteľovi úver v 12-tich mesačných splátkach po 98 eur a poplatok za úver vo výške 576 eur, spolu 1 176 eur. Exekučný súd nevydal poverenie a zamietol žiadosť s odôvodnením, že exekútor je z vykonania exekúcie pre pomer k oprávnenému vylúčený. Toto rozhodnutie uznesením č.k. 14CoE/389/2010-28 zo dňa 27.2.2013 potvrdil i odvolací súd. Uznesením zo dňa 17.5.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť 22.5.2013, súd exekučné konanie zastavil.

Zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXX zo dňa 11.6.2010, bolo zistené, že predchodca navrhovateľa spoločnosť Pohotovosť, s.r.o., Bratislava ako veriteľ poskytla odporkyňi ako dlžníkovi úver vo výške 600 eur. Odporkyňa ako dlžník sa zmluvne zaviazala zaplatiť veriteľovi túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 576 eur t.j. celkovo čiastku 1 176 eur v 12 mesačných splátkach po 98 eur, od 3.8.2010. Pred podpismi na zmluve sa nachádza vyhlásenie dlžníka o tom, že sa oboznámil a súhlasí s obsahom zmluvy o úvere, ako aj obsahom plnomocenstiev v nej uvedených a súhlasí so Všeobecnými

podmienkami poskytnutia úveru, ktoré sú na zadnej strane tejto zmluvy, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať.

Všeobecné podmienky poskytnutia úveru vôbec neobsahujú dohodu o vyplnení zmenky.

Exekučným titulom v konaní sp.zn. 4Er/767/2012 bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 05328/11 zo dňa 27.7.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 1.8.2011 a vykonateľnosť 4.8.2011. Odporkyňa bola zaviazaná zaplatiť pôvodnému veriteľovi Pohotovosť s.r.o. istinu 932,45 so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne zo sumy 817,01 eur od 10.5.2011 do zaplatenia, zákonným úrokom 6 % ročne zo sumy 817,01 eur od 10.5.2011 do zaplatenia a trovy rozhodcovského konania 267,84 eur. V odôvodnení rozhodcovského rozsudku sa uvádza, že oprávnenému vzniklo právo na zaplatenie zmenkovej sumy 932,45 Eur s vyššie uvedenými úrokmi. Rozhodcovský súd rozhodol na základe zmenky vystavenej dňa 11.6.2010, ktorou účastníci zabezpečili svoj záväzkový vzťah zo zmluvy o úvere. Blankozmenku vyplnil oprávnený údajne v zmysle Dohody o vyplnení zmenky a táto je právnym titulom uplatneného nároku.

Podľa článku 2 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 zo dňa 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej Nariadenie č. 861/2007), toto nariadenie sa uplatňuje v občianskych a obchodných veciach pri cezhraničných sporoch bez ohľadu na povahu súdu alebo tribunálu, v ktorých hodnota pohľadávky v čase doručenia tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky príslušnému súdu alebo tribunálu nepresahuje 2 000,- Eur bez akýchkoľvek úrokov, výdavkov a nákladov. Neuplatňuje sa najmä na daňové, colné ani správne veci ani na zodpovednosť štátu za konanie alebo nečinnosť pri výkone štátnej moci.

Podľa čl. 5 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a rady ES č. 861/2007 z 11.07.2007 o európskom konaní vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej Nariadenie), európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu je písomné. Súd alebo tribunál nariadi ústne pojednávanie, ak to považuje za potrebné alebo ak o to požiadajú niektorá zo strán. Súd alebo tribunál môže takúto žiadosť odmietnuť, ak sa domnieva, že vzhľadom na okolnosti prípadu ústne pojednávanie zjavne nie je potrebné pre spravodlivé vedenie konania. Dôvody odmietnutia sa uvedú písomne. Iba proti rozhodnutiu súdu alebo tribunálu o odmietnutí takejto žiadosti nemožno samostatne podať opravný prostriedok.

Podľa čl. 5 ods. 2 Nariadenia, po doručení správne vyplneného tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky súd alebo tribunál vyplní časť I vzorového tlačiva C na odpoveď, ako je uvedené v prílohe III. Kópia tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky a v prípade potreby podporných dokumentov spolu s vyplneným tlačivom na odpoveď sa doručí odporcovi v súlade s článkom 13. Tieto dokumenty sa odošlú do 14 dní od doručenia správne vyplneného tlačiva na uplatnenie pohľadávky.

Podľa čl. 7 ods. 1 Nariadenia do 30 dní od doručenia odpovede odporcu alebo navrhovateľa v lehotách ustanovených v článku 5 ods. 3 alebo 6 súd alebo tribunál vydá rozsudok alebo:

- a) v rámci stanovenej lehoty, ktorá nesmie presiahnuť 30 dní, si vyžiada od strán ďalšie podrobnosti týkajúce sa pohľadávky;
- b) vykoná dôkazy v súlade s článkom 9 alebo
- c) predvolá strany na pojednávanie, ktoré sa uskutoční do 30 dní od predvolania.

Podľa čl. 7 ods. 2 Nariadenia, súd alebo tribunál vydá rozsudok buď do 30 dní od uskutočnenia ústneho pojednávania, alebo po doručení všetkých potrebných informácií na vydanie rozsudku. Rozsudok sa doručí stranám v súlade s článkom 13.

Podľa článku 16 Nariadenia, trovy konania znáša strana, ktorá nemala v konaní úspech. Súd alebo tribunál však neprisúdi úspešnej strane trovy konania, ktoré sú neúčelné alebo ktoré sú neprímerané voči pohľadávke.

Podľa čl. 19 Nariadenia, pokiaľ toto nariadenie neustanovuje inak, európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa riadi procesným právom členského štátu, v ktorom sa konanie vedie.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení platnom k u dňu uzavretia zmluvy, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Súd po oboznámení sa so žalobným návrhom navrhovateľa, ním predloženými dôkazmi a vykonaní dôkazu oboznámením sa s obsahom vyššie uvedeného exekučného spisu tunajšieho súdu dospel k záveru, že návrhu navrhovateľa nemožno vyhovieť. V súvislosti s vykonaním dokazovania oboznámením sa s obsahom exekučného spisu súd poukazuje na to, že cieľom Nariadenia nie je obmedziť súdy pri zadovážení si dôkazov potrebných pre rozhodnutie vo veci. Z článkov 8 a 9 Nariadenia vyplýva, že aj v konaniach s nízkou hodnotou sporu je zachovaná možnosť súdu vykonať potrebné dokazovanie a nariadiť pojednávanie, ak to považuje za potrebné. Ustanovenie § 120 ods. 1 O.s.p. umožňuje pritom vykonať súdu aj dôkazy, ktoré neboli navrhované účastníkmi konania, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. V danej veci, aj vzhľadom na odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu, právnym názorom ktorého je tunajší súd podľa § 226 O.s.p. viazaný, bolo nevyhnutné posúdiť zmenku predloženú navrhovateľom aj z hľadiska ochrany spotrebiteľa. Za týmto účelom bolo nevyhnutné vykonanie dôkazu oboznámením sa so zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 11.6.2010 a všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, ktorá bola zabezpečená predmetnou zmenkou.

Vykonaným dokazovaním súd dospel jednoznačne k záveru, že zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 11.6.2010, uzavretá medzi predchodcom navrhovateľa ako veriteľom a odporkyňou ako dlžníkom, je spotrebiteľskou zmluvou podľa osobitných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z., ako aj všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka, platných v čase uzatvorenia tejto zmluvy. Z obsahu zmluvy je totiž zrejmé, že sa jedná o formulárovú (typovú) zmluvu pripravenú vopred predchodcom navrhovateľa, ktorej obsah nemala odporkyňa možnosť reálne ovplyvniť alebo pozmeniť, čo je základnou črtou spotrebiteľských zmlúv. Na jednej strane ako účastník zmluvy vystupovala odporkyňa, ktorá nekonala pri uzavretí zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, na strane druhej vystupoval ako účastník zmluvy predchodca navrhovateľa, teda právnická osoba konajúca v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Pre spotrebiteľské zmluvy je všeobecne

charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ spravidla nemá možnosť tieto podmienky reálne ovplyvniť (ide spravidla o tzv. "formulárové zmluvy"), čo je zrejme aj v danej veci. Pokiaľ sa týka skutočnosti uvedenej v zmluve a to, že úver bol odporcovi poskytnutý na výkon povolania, ide len o všeobecný údaj, z ktorého nie je zrejme, aký konkrétny súvis má poskytnutý úver s výkonom povolania a či odporca skutočne v čase uzatvorenia zmluvy konal v rámci nejakej svojej podnikateľskej činnosti. Dôkazné bremeno na preukázanie nespotrebitel'ského charakteru zmluvy má veriteľ resp. jeho právny nástupca, pričom táto dôkazná povinnosť z jeho strany splnená nebola. Spotrebiteľský charakter zmluvy o úvere uzatvorenej medzi predchodcom navrhovateľa a odporkyňou bol konštatovaný aj vo vyššie uvedenom exekučnom konaní vedenom proti odporkyňi na návrh predchodcu navrhovateľa a súd v tomto konaní, vzhľadom na vyššie uvedené, nemal dôvod odchyliť sa od názoru exekučného súdu.

Základný právny vzťah medzi pôvodným majiteľom zmenky a odporkyňou má jednoznačne spotrebiteľskú povahu, a teda zmenka slúžila ako zabezpečovací právny prostriedok zo spotrebiteľského vzťahu. Navrhovateľ si v tomto konaní uplatnil nárok zo zmenky a nie z pohľadávky. Ním predložená zmenka obsahuje označenie, že ide o zmenku, je vyjadrená v jazyku, v ktorom je táto listina spísaná, je v nej uvedený bezpodmienečný sľub zaplatiť konkrétnu peňažnú sumu, údaj zročnosti, miesto kde sa má plniť a tiež meno resp. na rad koho sa má platiť. Taktiež obsahuje dátum, miesto a podpis vystaviteľa. Zmenka teda spĺňa formálne náležitosti zmenky podľa ustanovenia § 75 zákona č. 191/1950 Zb. zmenkový a šekový zákon.

Napriek uvedenému vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy o úvere je však nevyhnutné vo veci poukazujúc na článok 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS chrániť spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Ak teda dôjde ku kolízii zmenkového práva so spotrebiteľskými právami, musí mať prednosť ochrana práv spotrebiteľa. Preto, poukazujúc aj na rozhodnutie odvolacieho súdu, zmenky, ktoré zabezpečujú spotrebiteľské úvery musia spĺňať okrem všeobecných náležitostí podľa zákona č. 191/1950 Zb. aj ďalšie náležitosti podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch platnom v čase uzavretia zmluvy.

Účastníci konania mali vedomosť o tom, že súd bude posudzovať nárok navrhovateľa uplatnený v návrhu aj z hľadiska predpisov o ochrane práv spotrebiteľa a to vzhľadom na odôvodnenie rozsudku tunajšieho súdu zo dňa 13.2.2014, ktorý bol následne odvolacím súdom zrušený a najmä poukazujúc na odôvodnenie uznesenia Krajského súdu v Košiciach č.k. 3Co/704/2014-69 zo dňa 8.6.2015.

Zmenka predložená navrhovateľom bola vyplnená na základe údajnej Dohody o vyplnení zmenky, avšak v tomto prípade nie je tzv. zmenková zmluva súčasťou všeobecných podmienok poskytovania úverov. Vzniku zmenkového vzťahu medzi predchodcom navrhovateľa a odporkyňou tak vôbec nepredchádzalo uzatvorenie tzv. zmenkovej zmluvy t.j. Dohody o vyplnení zmenky, ktorá by bola súčasťou všeobecných podmienok poskytnutia úveru.

V dôsledku neplatnosti Dohody o vyplnení zmenky predchodcovi navrhovateľa tak nevzniklo právo na vyplnenie zmenky, a teda ani právo na plnenie z takto vyplnenej zmenky. Už len z tohto dôvodu bolo nevyhnutné návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietnuť. Teda zo strany právneho predchodcu navrhovateľa zmenka vôbec nemala byť vyplnená, keďže nebola uzavretá dohoda o vyplnení zmenky.

Pre úplnosť súd považuje za potrebné uviesť i nasledujúce:

Podľa § 5a ods. 1 písm. b) zák. číslo 250/2007 Z.z. - o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov - neprípustné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy zmenkou alebo šekom.

Podľa § 29b cit. zák. ustanoveniami § 5a ods. 1 písm. b) a ods. 2 až 4 sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. májom 2014; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. májom 2014 sa však posudzujú podľa predpisov účinných do 30. apríla 2014.

Konanie o nároku žalobcu sa týka plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré podlieha i ustanoveniam zákona o ochrane spotrebiteľa.

Retroaktivita (spätná účinnosť) je vlastnosť právnej normy, je vlastnosť právnej normy spočívajúca v tom, že daná norma určitým spôsobom pôsobí v minulosti a priamo alebo nepriamo svojim adresátom stanovuje práva a povinnosti vo vzťahu k obdobiu, kedy ešte nemali možnosť sa s jej obsahom zoznámiť. Retroaktivita môže byť pravá alebo nepravá.

Novelou tohto zákona číslo 102/2014 Z.z. boli do zákona číslo 250/2007 Z.z. zakomponované citované ustanovenia týkajúce sa nepravej retroaktivity, čo znamená, že v novom právnom predpise zákonodarca uzná právne skutočnosti, ktoré vznikli počas platnosti skoršieho zákona, no zároveň prinesie určité zmeny práv alebo povinností, ktoré vznikli na základe týchto právnych skutočností alebo na ich základe zavedie aj nové práva alebo povinnosti.

V zmysle uznesenia Najvyššieho súdu SR z 29. 6. 2010, sp. zn. 4 Cdo 98/2010 pri nepravej retroaktivite zákonodarca uznáva právne skutočnosti, na základe ktorých podľa predchádzajúcej právnej normy došlo k vzniku určitých právnych vzťahov. O nepravú retroaktivitu môže ísť napriek tomu, že zákonodarca prípadne novým právnym predpisom zároveň s účinnosťou do budúca prinesie určité zmeny aj tých práv (alebo povinností), ktoré vznikli za platnosti skoršieho zákona. Nepravá retroaktivita teda nebráni zákonodarcovi novou právnou úpravou vstúpiť aj do tých právnych vzťahov, ktoré vznikli na základe skôr prijatej právnej normy a meniť ich režim. Za prípustné sa považuje, pokiaľ nová právna úprava (uznávajúc práva a povinnosti nadobudnuté podľa skoršieho právneho predpisu) zavádza do budúca nový režim a mechanizmus (procedúru) uplatnenia týchto práv alebo pokiaľ právam nadobudnutým za skoršej právnej úpravy priznáva odo dňa účinnosti neskoršej právnej úpravy nový obsah. V konečnom dôsledku nepôsobí nepravá retroaktivita do minulosti. Akceptuje stav, ktorý nastal za skôr platnej a účinnej právnej úpravy, tento stav ale rieši až v čase účinnosti novej právnej úpravy.

Na základe týchto skutočností súd zohľadnil aj ustanovenie nepravej retroaktivity (§ 5a ods. 1 písm. b) v súčinnosti s § 29b 250/2007 Z.z.) a aj táto skutočnosť je dôvodom pre zamietnutie návrhu.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O trovách konania rozhodol súd podľa citovaného ustanovenia. Navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal, pretože vo veci nebol úspešný. Úspešná odporkyňa si náhradu trov konania neuplatnila.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch vyhotoveniach. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.